

РЕШЕНИЕ

№ 7467

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8316** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. С. П., чрез адв. С. С. – САК, срещу Решение от 17.03.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 6-ти с-в, по н.а.х.д. № 19/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-024816 от 29.11.2019 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания, както следва: „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според касатора въззивният съд не е събрал никакви доказателства за вида на техническото средство, представлява ли същото одобрен тип съгласно Закона за измерванията, както и дали техническото средство е било изправно към датата на заснемане на нарушението. Наред с това касаторът счита, че районният съд е следвало да изиска схема на организацията на движението за процесния пътен участък, за да се установи по

безспорен и несъмнен начин ограничението на скоростта. Излагат се твърдения за допуснати от районния съд процесуални нарушения при провеждане на съдебно следствие и осигуряване на обективно, пълно и всестранно изясняване на обективната истина. Моли да бъде отменено съдебното решение и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС за събиране на посочените доказателства.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не изпраща представител в съдебното заседание.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Първоинстанционният съд е приел, че на 26.08.2019 г., около 16:10 ч., в [населено място], на [улица], касаторът Б. П. управлявал л.а. „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] – собственост на [фирма], с посока на движение от [улица]към [улица], и до магазин „Д.“ автомобилът се движел със скорост 112 км/ч., 108 км/ч след приспаднат толеранс от 3 %, при максимално разрешена скорост в населени места – 50 км/ч., като по този начин е превишил разрешената скорост с 58 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Скоростта на автомобила била установена с техническо средство –система за видеоконтрол на нарушенията ARH CAM S1, записваща и заснемаща дата, час, скорост и регистрационен номер на автомобила.

Въз основа на видеоклип, заснет от посоченото техническо средство, към преписка № 0148/19г. контролен орган към СДВР – „Пътна полиция“ констатирал нарушението и съставил срещу касатора АУАН на 11.11.2019 г., който бил връчен лично на нарушителя на същата дата. Въз основа на него е издадено процесното Наказателно постановление № 19-4332-024816 от 29.11.2019 г. за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. –

За да потвърди НП, СРС е формирал извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила и съдържат всички необходими реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съдът е приел, че нарушението е безспорно доказано въз основа на заснетия видеоклип, на който се вижда единствено автомобила, управляван от касатора, а измерената скорост е 112 км/ч при ограничение в населено място от 50 км/ч.

Така постановеното решение е неправилно. Настоящият касационен състав намира за основателни релевиранияте с касационната жалба възражения за допуснати от районния съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила при провеждане на съдебното следствие и изясняване на обективната истина, досежно процесното нарушение.

В настоящия случай спорният въпрос е движел ли се е управляваният от касатора автомобил със скорост над разрешената. Не се спори относно датата и

мястото на извършване на нарушението, което безспорно е в рамките на населено място – [населено място], следователно приложение намира чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Доколкото обаче е предвидено изключение от общото правило в ал. 2 на чл. 21 от с.з. – „когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак“, следва да се приемат за основателни възраженията на касатора, че за пълно изясняване на релевантните за нарушението факти, следва да се приобщи към делото схема на движението в процесния пътен участък с отразяване на действащите пътни знаци. Това е така, тъй като критерий за определяне на санкцията съгласно чл. 182 ЗДвП е именно с колко км/ч е превишена разрешената скорост. Видно е, че при по-голямо превишение на скоростта се предполага от законодателя по-голямата обществена опасност на деянието и съответно е предвидено по-тежко наказание. Предвид това, с оглед правилно определяне на наказанието следва да бъде установено в настоящия случай каква е била разрешената скорост в процесния участък и с колко км/ч касаторът я е нарушил.

Наред с това, основателни са и възраженията, че за да бъде безспорно доказано нарушението, следва да е несъмнено, че данните, установени чрез техническото средство, са достоверни. Това е така, тъй като съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. За да бъдат такива, те следва да са изготвени с годно средство за измерване от одобрен тип по смисъла на пар. 1, т. 27 от Допълнителната разпоредба на Закона за измерванията (ДР на ЗИ), което е преминало първоначална и периодична проверка. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗИ контролът на средствата за измерване се извършва чрез одобряване на типа, първоначална проверка и последваща проверка, като председателят на Българския институт по метрология одобрява типа на средствата за измерване и издава удостоверение от одобрен тип, когато след изпитване и оценяване на типа е установено съответствие на типа на средствата за измерване с изискванията към тях (чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 32, ал. 1 ЗИ). Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗИ първоначална проверка на средства за измерване от одобрен тип и на средства за измерване, които не подлежат на одобряване на типа, се извършва с цел пускането им на пазара и/или в действие и се удостоверява със знаци за първоначална проверка. По делото не са събрани доказателства за извършване на първоначална проверка на техническото средство, доколкото не е изключено да е наличен фабричен дефект. Наред с това, предвид веществения характер на техническото средство и нормалната амортизация, която настъпва при употреба, същото следва да преминава редовна проверка за техническа годност. В случая от страна на районния съд не са събрани никакви доказателства, от които да може да се прецени дали към момента на извършване на деянието същото това устройство представлява одобрен по съответния ред тип техническо средство, преминало ли е първоначална и периодична проверка относно техническата му изправност. В тази връзка съдът е препятстван да извърши проверка дали нарушението е констатирано в срока на валидност на одобрението на типа техническо средство и в срока му на валидност на първоначалната, съответно периодична проверка, за да се приемат получените от него данни за годни доказателства в административнонаказателния процес.

Поради изложеното настоящият касационен състав намира, че за пълно изясняване на обективната истина е било необходимо да се изиска от Дирекция „Транспортна инфраструктура“ при СО схема на организацията на движението и пътните знаци по [улица], [населено място], в процесния участък към момента на установяване на нарушението, както и доказателства, че използваното устройство за установяване на нарушението ARH CAM S1 представлява одобрен тип техническо средство, преминало е първоначална и периодична проверка към момента на извършване на нарушението – 26.08.2019 г. Представянето на такива доказателства не е изискано от съда, в нарушение на разпоредбата на чл. 107, ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. По този начин е останало недоказано вмененото на касатора нарушение.

Въззивната инстанция, като съд по същество - по фактите и правото - е била длъжна да прояви процесуална активност в изпълнение на императивните си задължения по чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от Наказателно - процесуалния кодекс (НПК), вр. чл. 84 от ЗАНН и служебно да събере необходимите за изясняване на делото доказателства. В настоящия случай съдът е постановил решението си, без да изясни в пълнота спорните по делото факти и обстоятелства и без да събере относимите към спора доказателства. Посоченото препятства преценката на съда за доказаност на нарушението и ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

Доколкото в хода на въззивното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неизпълнение от страна на СРС на задълженията му по чл.13 НПК, довело да необосновани изводи за установеност на нарушението, настоящият състав счита, че решението на СРС следва да бъде отменено. Необходимостта от събиране на доказателства налага връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд, в изпълнение на задължението, вменено му с разпоредбата на чл.13 НПК, следва да предприеме всички мерки за разкриване на обективната истина в пределите на своята компетентност, като събере всички относими доказателства относно релевантните факти, да ги анализира и изложи мотиви относно приетата за установена фактическа обстановка, съобразно с дадените в настоящите мотиви указания, след което да направи обоснована преценка относно законосъобразността на атакуваното НП.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр. чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 17.03.2020 г. на СРС, НО, 6-ти с-в, по н.а.х.д. № 19/2020 г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените по-горе указания.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.